

NİKOLAS YANLILARI ÖĞRETİSİ MESİH KARŞITI

Vahiy 2:15 Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var.

Bu Vahiy'in en can alıcı konusuna gelmiş bulunuyoruz. Kendini bir türlü tam olarak göstermek istemeyen düşmanın günleri sayılıdır. Son bir teşebbüsle dünyayı başkaldırıya zorlamaktan başka çaresi kalmaz ve bunun için bir insan olarak dünyaya gelir. Önceleri kendini "iyi" biri gibi gösteren bu güçlü adam, sonraları maskesini çıkaracaktır. Ancak herkes bunu kolay kolay anlayamaz. Yalnız Vahiy bölümü bu canavarın gerçek yüreğini -niyetlerini- açıklar. Tanrı'ya karşı isyankâr olan dünya ise, onu bir "kurtarıcı" olarak görecektir! Bu yüzden 13. bölümde Mesih-karşıtının (deccalın) asıl kimliğinin anahtarlarını iyice anlamak gerek.

Herhalde Yuhanna ve onun zamanında Vahiy'i okuyan imanlılar, bu bölümdeki iki canavarda, Roma imparatorluğunun gücünün ve Sezar'a zorunlu kılınan ibadetin simgelerini görmüşlerdi. Bu da yanlış bir yorum değildir; çünkü Tanrı'nın, peygamberlik (kehanetler) aracılığıyla açıkladığı gelecek olayların birden fazla gerçekleşmesi olabilir. İlk gerçekleştirmeler, son ve esas gerçekleşmenin örneğidir. Bu yüzden son, benzerleri tekrarlanan "doğum sancılılarıyla" gelecektir! .

13:1-10. "Sonra, on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı ve başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı. Gördüğüm canavar, parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı ise aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara, kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi. Canavarın başlarından biri, ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya, şaşkınlık içinde canavarın peşinden gitti. İnsanlar, canavara yetki veren ejderhaya tapılar. "Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşılabılır?" diyerek canavara da tapılar.

Canavara, kurumlu sözler söyleyen ve küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi. Tanrı'ya sövmek, O'nun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara sövmek için ağızını açtı. Kutsallara karşı savaş açıp onları yenmesine izin verildi. Canavar, her oymak, her halk, her dil ve her ulus üzerinde yetkili kılındı. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalıdan beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabında adı yazılmamış olan her insan ona tapacak. Kulağı olan işitsin!

Başkasını tutsak eden,
tutsaklığa gidecek.
Kılıçla öldüren,
kılıçla öldürülecek.

Bu durum, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir."

Canavar ilk kez 11. bölümde karşımıza çıkmıştı. Orada "dipsiz derinliklerden" çıkan canavar, iki tanığı (peygamberi) öldürmüştü (11:7). Burada denizden çıktığını görüyoruz. Ait olduğu yer karanlıklardır, ama kendini, uluslararası ilişkileri simgeleyen deniz aşırı yerlerden gelirken gösterecektir.

Bu canavar Mesih-karşıtıdır. Dini ve siyasi yönden çok güçlü bir adam olacaktır. Burada onun yüreği ve yetkileri tasvir ediliyor. Ama aslında görünüşü böyle iğrenç olmayacak, tam tersine kendini nazik biri gibi lanse edecektir. Dünya da onu bayağı tutacak (13:4). Sonra İsrail'le bir antlaşma yapacak: "Bir çoğu ile bir haftalık önemli bir antlaşma yapacak" (Dan.9:27a; özel tercüme). Bunun sayesinde her zaman sanki barut fıçısı üzerinde oturan Ortadoğu ülkelerine barış getirecek. Ama, "haftanın ortasında kurbanla sunuyu durduracak ve birçok yıkıcı ve iğrenç şey yapan mahvedici gelecektir" (Dan.9:27b; ayrıca bkz. Dan.11:31-39). İşte üç buçuk yıl sonra antlaşmayı bozacak ve bu sefer kutsallara karşı gelecek. En sonunda büyük bir savaş olacak, üçüncü dünya savaşı; buna da Armagedon savaşı deniliyor (16:16).

Ejderha kimdir demiştik: Şeytan'ın ta kendisi (12:9). Canavar ise ejderhadan yetki alan bir insan olacaktır (13:2). ejderhanın boynuzlarını, başlarını ve taçlarını paylaşıyor! (12:3; 13:1). Bu bir güç, bir akım veya bir teşkilat değildir. Çünü canavarı simgeleyen sayı -açıkça belirtiliyor- "bir insanı simgeler" (13:18). Mesih-karşıtı (deccal) ismini alan bu insan (1Yu.2:18; 4:3; 2Yu.7) sahte bir Mesih olacaktır. Yani nasıl ki Mesih İsa bedene bürünen Tanrı'ysa, Mesih-karşıtı da tam anlamıyla insan şeklinde gelmiş Şeytan'ın kendisi olacaktır. Aynı zamanda "yasa tanımaz adam"dır (2Se.2:3). Konuyu, Pavlus'un Selanikililere anlattıklarından, simgelerle değil gerçek tasvirlerle öğrenebiliriz:

“İsyân başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün (Rab’bin ikinci gelişi) gelmeyecektir. O adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta Tanrı’nın tapınağında oturup kendisini Tanrı ilan edecektir. (...) Rab İsa’nın, ağzından çıkan solukla öldüreceği, gelişinin görkemiyile yok edeceği o yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. O, her türlü mucizede, yanılıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytanın etkinliğiyle gelecek”.

Burada Mesih-karşıtından “yasa tanımaz adam” olarak söz ediliyor, çünkü Tanrı yasasını (on emri) hiçe sayacaktır ve insanları Tanrı’ya karşı başkaldırmaları için kışkırtacaktır. Hatta, “*ataların tanrısına aldırmayacak; ...fakat onun yerine atalarının tanımadıkları kaleler tanrısına onur verecektir*” sözünden (Dan.11:37; özel tercüme), İsrail soyundan geleceği düşünülebilir. Ne de olsa kendini bir mesih olarak tanıttıysa, asıl Mesih’in aynı milletinden gelmesi gerekir!

Şimdi canavarı tasvir eden simgelere gelelim. Boynuz Kutsal Kitap’ta nasıl bir anlam ifade ediyor? Devlet düzeninde güç veya yetki. “**On boynuzlu**” canavar, on ülke tarafından desteklenen bir siyasetçi olabilir (13:1). Bunlar “**on taç**” ile simgeleniyor. Danyel kitabından alınan bu boynuzlar örneği, kimi yerde belli krallar için kullanılıyor (bkz. Dan.7:24); kimi yerdeyse Vahiy’de simgelenen Şeytan’ı ve Mesih-karşıtı anlatmak için açıkça kullanılıyor. ‘Yedi’ ve ‘on’, totaliter bir rejimin simgeleridir... Bütün dünya, deccalın etkisi altında kalacak!

Bütün bu hükümdârlar, tıpkı Roma imparatorluğunun Sezarları gibi, Kutsal Kitap’ta açıklanan Tanrı gerçeğini inkâr edecekler. “**Başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar**”ın olması bu nedenledir (13:1). Bu küfürlü isimler, dünya çapında etkin olan putatapar bir gücün simgesidir. Tarih boyunca, Mesih inancına karşı savaşmış birçok gaddar hükümdarın Mesih-karşıtı olarak gösterilmek istenmesine şaşmamalıyız. Neron, Kaligula, Domiçyanus... Hitler, Stalin... bunlardandır. Aslında, “*Mesih-karşıtının geleceğini duydunuz. Nitekim daha şimdiden çok sayıda Mesih-karşıtı türemiş bulunuyor...*” (1Yu. 2:18). Mesih-karşıtının ön simgesi olan bu gaddar hükümdârlar gelecek olan son ve esas Mesih-karşıtının belli başlı özelliklerini göstermişlerdir. Ama sonuncusu, bu özelliklerin tümünü kendinde toplayacak. Canavarın Vahiy’deki tasviri de bunu gösteriyor.

“**Canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağı ise aslan ağı gibiydi**” (13:2). Danyel kitabında bu üç hayvan üç ayrı canavarı tasvir etmek için kullanılıyor (Dan.7:1-6). Bunlar birer kral ve İmparatorlukları simgeliyor: Babil (Dan.2:37-38), Fars (Dan.8:20) ve Yunan (Dan.8: 21; 11:1-4) imparatorluğu (bkz. Dan.7:17). Danyel’deki dördüncü canavar Vahiydeki canavar gibidir (Dan.7: 7-8). Ama bu Danyel’in yorumladığı diğer görümlerden anlaşıldığı gibi, Roma İmparatorluğun ve onun bir devamının simgesidir.

Danyel’deki başı altın, göğüsü gümüş, karnı ve kalçası tunç, bacakları demir ve ayakları balçık ile demir karışımından olan heykel ile ilgili rüyada (bkz. Dan.2:31-40), ilk dört simge peşpeşe gelecek olan, yukarıda saydığımız imparatorlukların simgeleridir. Ayaklar ise dördüncü krallığın (Roma) kalıntılarından, ülkeler arası antlaşmalar ile oluşan bir ittifakın simgesidir (bkz. Dan.2:41-45).

Bu imparatorluklar gelmiş geçmiştir diyoruz ama Roma kültürü aracılığıyla etkilerini günümüze kadar sürdürmektedir. Bu nasıl olur? Demokrasi, hukuk ve din sistemleriyle... Roma imparatorluğunun mitolojisi Yunan mitolojisiydi, ama din hiyerarşisi Babil kültüründen alınmıştı. Roma, Yunan demokrasisini ve felsefesini benimseyerek Batı medeniyetini ve kültürünü yoğurmuş. Roma dini, mimarisinde ve hiyerarşisinde hâlâ Babil kültürünün bütün simgelerini korumaktadır. Batı hukuku da Roma hukukudur. Bu yüzden Batıyla Hıristiyanlığı (Mesih öz inancını) karıştırmamak gerekir. Avrupa Topluluğu, Büyük Karl’ın, sonra da Napoleon’un birleştirmeye çalıştıkları Roma imparatorluğu toprakları ve ülkelerini, tek ülkenin çatısı altında değil, ama güçlü bir ittifak olarak yine bir araya getirmeye çalışıyor!

Canavar bütün bu kalıntılardan güç alacaktır. Bu yüzden kendisinde bu üç dort hayvanı ayrı ayrı görmüyoruz, hepsi yeni ve son bir canavarı oluşturuyorlar! Bu imparatorlukların hepsi, tarihte Kadının Soyun’u ezmiştir. Hepsinde de aynı mesih-karşıtı ruhu paylaşılmıştır. Böylece her imparatorluk deccalda birleşen birer mesih-karşıtı gücü simgeliyor olabilir:

Babil: Nemrut'un dini (ilk sahte din).
Mısır: Dünyasal sistem ve istekler...
Asur: Amansızlık, şiddet ve gaddarlık...
Fars: Zerdüş ve şamanizm...
Yunan: Mitolojik kültür ve medeniyet...
Roma: Sezara zorunlu ibadet...

“Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu” (13:3). Yaratılış bölümünde (3:15'te) verilen ilk kurtuluş vaadi uyarınca Kadın Soyu ile Yılan arasındaki savaşta, Yılan Kadının Soyunu topuğundan yararlar. Ama Yılan (Şeytan) neresinden yara almıştır? Başından... Yılanın insan şekli olan canavar da başından önemli bir yara almıştır. Fakat bu **“ölümcül yara iyileşir”** (13:3). Şeytan çarmıhta Mesih'i “topuğundan” yaraladı; sıyrıp geçmiş, pek bir zarar verememiştir, çünkü Mesih ölüp dirildi! Şimdi Şeytan bunu taklit etmektedir. Şeytan baştan beri taklitçidir. Başından bir yara alır, herkes bunun için öleceğini düşünür, ama iyileştiğinde sanki dirilmiş gibi herkes şaşkına dönecektir.

Deccal boşu boşuna Mesih-karşıtı ismini almıyor. Kendini esas Mesih olarak tanıttacak. Kendisi kalkıp da, “Ben Mesih-karşıtıyım” demiyecek. Yahudilere, “Ben beklediğiniz asıl Mesihim”; Hristyanlara, “Ben, dünyaya ikinci defa gelen İsa'yım”; Müslümanlara, “Ben, Mehdi diye beklediğiniz kişiyim”; Budistlere, “Ben Mesih'te kendini gösteren sonsuz Ruhun son reenkarnasyonuyum” diyecek...

Bu yüzden **“insanlar canavara yetki veren ejderhaya taptilar”** (13:4). Günümüzde böyle bir olayın hazırlıklarını görebiliriz. Şeytan'a tapan grupların çoğalması bir yana, ruhlarla temasa giren ve onlara çeşitli güçler atfedenler olsun, reenkarnasyona veya insanın gizli potansiyeline inananlar olsun, çeşitli başlıklar altında Şeytan'ın eski yalanı olan **“Tanrı gibi olacaksınız”** (Yar.3:5) sözüne, Yeni Çağ (New Age) adı altında **“Tanrı sizsiniz”** veya **“içinizdeki tanrıyı keşfediniz”** şekliyle yalana inanan insanların sayısı çoğaldıkça çoğalıyor. Mesih-karşıtı'nın reklamını yapan din danışmanı (2. canavar) deccalı, ruhsal tekâmülde, içindeki tanrılık potansiyelini yetkinliğe erdirmiş kâmil insan olarak gösterecektir! Veya Kutsal Kitap'ın net diliyle söyleyecek olursak, **“kendisini Tanrı ilan edecektir”** (2Se.2:4). Diğer insanlar buna hayran kalıp ona tapmaya başladıklarında, aslında onun arkasındaki ejderhaya tapmış olacaklar... Böylece **“her oymak, her halk, her dil ve her ulus üzerinde yetkili kılınp”** bütün dünyayı kendi yönetim sistemine dahil edecektir (13:7).

Ama canavara, **“kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi”** (13:5). Çünkü bu üç buçuk yıllık dönemin sonunda, **“dünyanın Hakimi kürsüye oturup hükümranlığı elinden alacak; öyle ki, yok olsun ve sonsuza dek mahvolsun”** (Dan.7:10, 22, 25-26; özel tercüme). **“Kutsallara karşı savaş açıp onları yenmesine izin verildi”** (13:7). Burada “yetki verildi” derken, bir kez daha herşeyin Tanrı'nın denetimi altında olduğu gösteriliyor. İzin verilmeden Şeytan kutsallara bir şey yapamaz. Eyüp'ü hatırlayalım... Ona izin verildiğinde de önce kazanıyormuş gibi görünse de sonunda bu güç kendi yıkımına neden oluyor! **“Dünya kurulalıdan beri boğazlanmış Kuzu”** (13: 8) düşmanın yenilgisini çoktan belirlemiştir!

Böylece hepimiz dikkat edelim, **“Kulağı olan işitsin!”** (13:9). Acaba adımız yaşam kitabında yazılı mı? Çünkü **“adı yaşam kitabında yazılmamış olan insanlar”** var (13:8). Yaşam kitabında birinin adının geçip geçmeyeceğine kim karar verir? Tanrı mı, yoksa insanın kendisi mi? Kutsal Kitap'ta insanın istese de değiştiremeyeceği bir kadercilik anlayışı var mı, yoksa insan, özgür iradeye sahip olup kendi hareketlerinden sorumlu mudur? Cevabı yine Kutsal Kitap'ta bulalım: **“Mahvolanlar, gerçeyi sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar. İşte bu nedenle Tanrı, yalana kanmaları için onların üzerine yanıtıcı bir güç gönderiyor. Öyle ki, gerçeğe inanmamış ve kötülükten zevk almış olanların hepsi yargılsın”** (2Se.2:10-11).

Peki Tanrı, Kendisine sığınanların acı çekmelerine neden izin versin ki? Madem Şeytan'ın kutsallara eziyet çeaktireceğini biliyor; şerin elinden neden yetkilerini almıyor? Altın, madenden yüzükler, küpeler şeklinde mi çıkar? Önce onu ateşle arıtmak, sonra ona şekil vermek gerek. İşte imanımız ateşle arıtıldığı zaman değerleniyor... (1Pe.1:7). **“Bu durum, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir”** (13: 10). **“Bütün bunlar, Tanrı'nın adil yargısının bir belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda acı çektiğiniz Tanrı'nın Egemenliğine layık sayılacaksınız”** (2Se.1:5 vd.)

BALAM ÖĞRETİSİ

Vahiy 2:14 Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretisine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'mı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı.

Çölde sayım 22-25.bölümler'de Balam'ın hikayesini okuyoruz. İsraililer yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Eriha karşısında konakladılar. Sippor oğlu Balak İsraililer'in Amorlular'a neler yaptığını duydu. İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlılar onlardan korkarak yığıya düştü. Midyan ileri gelenlerine, "Öküz kırdı nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek" dediler. O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı. Balak, Beor oğlu Balam'ı çağırmak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petor'da yaşıyordu. Balak şöyle dedi: "Mısır'dan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşına yerleşti. Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını, lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum." Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıp gittiler. Balam'a varınca Balak'ın bildirisini ona ilettiler. Balam onlara, "Geceyi burada geçirin" dedi, "RAB'bin bana söyleyecekleri uyarınca size yanıt vereceğim." Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balam'ın yanında geçirdiler. Tanrı Balam'a gelip, "Evinde kalan bu adamlar kim?" diye sordu. Balam Tanrı'ya şöyle yanıtladı: "Sippor oğlu Moav Kralı Balak bana şu bildiriği gönderdi: 'Mısır'dan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim için onlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.'" Ama Tanrı Balam'a, "Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma, onlar kutsanmış halktır" dedi. Sabah Balam kalktı, Balak'ın önderlerine, "Ülkenize dönün. Çünkü RAB sizinle gelmeme izin vermiyor" dedi. Moav önderleri dönüp Balak'a, "Balam bizimle gelmedi" dediler. Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygın başka önderler gönderdi. Balam'a gidip şöyle dediler: "Sippor oğlu Balak diyor ki, 'Lütfen yanıma gelmene engel olan hiçbir şeye izin verme. Çünkü seni fazlasıyla ödüllendireceğim, ne istersen yapacağım. Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku.'" Balam Balak'ın ulaklarına şu yanıtı verdi: "Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, Tanrım RAB'bin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey yapamam. Lütfen siz de bu gece burada kalın, RAB'bin bana başka bir diyeceği var mı öğreneyim." O gece Tanrı Balam'a gelip, "Madem bu adamlar seni çağırmaya gelmiş, onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap" dedi. Balam sabah kalkıp eşeğine palan vurdu, Moav önderleriyle birlikte gitti. Tanrı onun gidişine öfkelenildi. RAB'bin meleği engel olmak için yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı vardı. Eşek, yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek için eşeği dövdü. RAB'bin meleği iki bağın arasında iki yanı duvarlı dar bir yolda durdu. Eşek RAB'bin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balam'ın ayağını ezdi. Balam eşeği yine dövdü. RAB'bin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir yerde durdu. Eşek RAB'bin meleğini görünce, Balam'ın altında yıkıldı. Balam öfkelenildi, değneğiyle eşeği dövdü. Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balam'a, "Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?" diye sordu. Balam, "Benimle alay ediyorsun" diye yanıtladı, "Elimde kılıç olsaydı, seni hemen öldürürdüm." Eşek, "Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?" dedi, "Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?" Balam, "Hayır" diye yanıtladı. Bundan sonra RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı.

RAB'bin meleği, "Neden üç kez eşeğini dövdün?" diye sordu, "Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor.

Eşek beni gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ bırakırdım."

Balam RAB'bin meleğine, "Günah işledim" dedi, "Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim."

RAB'bin meleği, "Adamlarla git" dedi, "Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin." Böylece Balam Balak'ın önderleriyle gitti.

Balak Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kenti'ne gitti.

Balam'a, "Seni çağırarak için adam gönderdiğimde neden gelmedin?" dedi, "Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?"

Balam, "İşte şimdi geldim" diye yanıtladı, "Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrı'nın bana buyurduklarını söyleyeceğim."

Bundan sonra Balam Balak'la yola çıkarak Kiryat-Husot'a gitti.

Balak sığırlar, davarlar kurban etti, Balam'la yanındaki önderlere et gönderdi.

Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir kesimini görebildi.

Balam Balak'a, "Burada benim için yedi sunak kur ve yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi.

Balak onun dediğini yaptı. Balak'la Balam her sunağın üstünde birer boğayla koç sundular.

Sonra Balam Balak'a, "Ben az öteye gideceğim, sen yakmalık sununun* yanında bekle" dedi, "Olur ki, RAB karşıma çıkar. Bana ne açıklarsa, sana bildiririm." Sonra çıplak bir tepeye çıktı.

Tanrı Balam'a göründü. Balam Tanrı'ya, "Yedi sunak kurdum, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundum" dedi.

RAB Balam'a ne söylemesi gerektiğini bildirerek, "Balak'a git, ona şu haberi ilet" dedi.

Böylece Balam Balak'ın yanına döndü. Onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü.

Sonra şu bildiriye ilette: "Balak beni Aram'dan, Moav Kralı beni doğu dağlarından getirdi. 'Gel, benim için Yakup soyuna lanet oku dedi, 'Gel, İsrail'in yıkımını dile.

Tanrı'nın lanetlemediğini Ben nasıl lanetlerim? RAB'bin yıkımını istemediği kişinin yıkımını Ben nasıl isteyebilirim?"

Kayaların doruğundan görüyorum onları, Tepelerden bakıyorum onlara. Tek başına yaşayan, Uluslardan kendini soyutlayan Bir halk görüyorum.

Kim Yakup soyunun tozunu Ve İsrail'in dörtte birini sayabilir? Doğru kişilerin ölümüyle öleyim, Sonum onlarınki gibi olsun!"

Balak Balam'a, "Bana ne yaptın?" dedi, "Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni getirdim. Oysa sen onları kutsadın!"

Balam, "Ben ancak RAB'bin söylememi istediği şeyleri söylemeliyim" diye yanıtladı.

Bunun üzerine Balak, "Ne olur, benimle gel" dedi, "Onları görebileceğin başka bir yere gidelim.

Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini göreceksin. Oradan onlara benim için lanet oku."

Böylece Balak Balam'ı Pisga Dağı'ndaki Gözcüler Yaylası'na götürdü. Orada yedi sunak kurdu, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

Balam Balak'a, "Az ötede RAB'be danışacağım, sen burada yakmalık sununun* yanında bekle" dedi.

RAB Balam'a göründü, ne söylemesi gerektiğini bildirerek, "Balak'a git, ona şu haberi ilet" dedi.

Böylece Balam Balak'ın yanına döndü, onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. Balak, "RAB ne dedi?" diye sordu.

Balam şu bildiriye ilette: "Ey Balak, uyan ve dinle; Ey Sippor oğlu, bana kulak ver.

Tanrı insan değil ki, Yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmes mi?"

Kutsamak için bana buyruk verildi; O kutsadı, ben değiştiremem.

Yakup soyunda suç bulunmadı, Ne de İsrail'de kötülük. Tanrıları RAB aralarındadır, Aralarındaki kral olarak Adına sevinç çığlıkları atıyorlar.

Tanrı onları Mısır'dan çıkardı, Onun yaban öküzü gibi gücü var.

Yakup soyuna yapılan büyü tutmaz; İsrail'e karşı falcılık etkili olmaz. Şimdi Yakup ve İsrail için, "Tanrı neler yaptı! denecek.

İşte halk bir dişi aslan gibi uyanıyor. Avını yiyip bitirmedikçe, Öldürülenlerin kanını içmedikçe rahat etmeyen aslan gibi kalkıyor."

Bunun üzerine Balak, "Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!" dedi.

Balam, "RAB ne derse onu yapmalıyım dememiş miydin sana?" diye yanıtladı.

Sonra Balak Balam'a, "Ne olur, gel, seni başka bir yere götüreyim" dedi, "Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir."

Böylece Balam'ı çöle bakan Peor Dağı'nın tepesine götürdü.

Balam, "Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğayla yedi koç hazırla" dedi. Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

13:11-18. *"Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu. Birinci canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşmiş olan birinci canavara tapmaya zorluyordu. İnsanların gözü önünde, gökten yeryüzüne ateş yağdıracak kadar büyük mucizeler yapıyordu. Birinci canavarın adına yapmasına izin verilen mucizeler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara, kılıçla yaralanmış, ama sağ kalmış olan canavarın onuruna bir put yapmalarını buyurdu. Kendisine, canavarın yaşam soluğu vererek onu konuşturmak ve ona tapmayanların hepsini öldürtmek üzere güç verildi. Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eli ya da alnı üzerine bir işaret vurduruyordu. Öyle ki, bu işaret, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşıyanların dışında hiç kimse ne bir şey satın alabiliyor, ne de satabiliyordu.*

Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı bir insanı simgeler. Onun sayısı altı yüz altmış altıdır."

Ortaya çıkan ikinci canavar kim veya nedir? Birinci canavar bir insanı simgelediğine göre ikinci canavarın da bir insan olacağını düşünmek en mantıklısıdır. Onun, birinci canavar gibi taçları yoktur; mütevazı bir görünüşle geliyor... Yaptıklarından onu tanımaya çalışalım. Bu canavar, **"kuzu gibi"**dir, ama **"ejderha gibi ses çıkarıyor"** (13:11). İkinci canavar, birincinin ağız, yani sözcüsü oluyor. Başka ne yapıyor? Yeryüzünde yaşayanları **"birinci canavara tapmaya zorluyor"** (13: 12). Başka? **"Mucizeler"** (13:14). Bütün bunlardan bir din adamı, daha doğrusu bir büyücü olduğunu anlayabiliriz. Onun dini, tümüyle Mesih-karşıtına taptırmaya yönelik olacaktır. İkinci canavar ilerideki bölümlerde *"sahte peygamber"* olarak tanıtılacak kişidir (bkz. 16:13; 19:20; 20:10). Tarihte ortaya çıkan bütün sahte peygamberler de bu sonuncusunun öncüleriydi: *"Sahte peygamberlerden sakının! Kuzu postuna bürünerek gelirler size, ama özde yırtıcı kurtlardır"* (Mat.7:15); *"Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türüyecek; bunlar büyük mucizeler ve harikalar yaratacaklar"* (Mat.24:24; Mar.13:12; ayrıca bkz. Mat.24: 11; 2Ko.11:13-14; 1Yu.4:1,4,5).

İkinci canavar ilkinden daha zararsız gibi görünür, ama aslında çok daha yıkıcıdır. Mucizeleriyle, *"elinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar"* (Mat.24:24). Bunlar *"yanıltıcı mucizeler"*dir (2Se.2:9). Ama hamdolsun herşey evrenin hakiminin denetimi altındadır. Bir kere O, bizi uyarmıştır. *"İşte size önceden söylemiş bulunuyorum. Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlkerse inanmayın"* (Mat.24:26). İkinci olarak, yalanın bu müthiş güç gösterisi ancak üç buçuk yıl devam edebilecektir. *"O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak"* (Mat.24:22). Şeytan'ın yanıltıcı gücünü hiç küçümsemiyelim, çünkü kendisi basit yalanlar ile değil, 'avlarına' Tanrı gerçeğini çarpıtarak, insan gururunu okşayarak yaklaşır. Şeytan'ın 'bilgeliği', *"dünyadan, benlikten ve cinlerden gelir"* (Yak.3: 15). Yani dünya düşüncesine ve insan gururuna gayet yatkın, ama perde arkasında kötülük güçlerinden kaynaklanır. İnsanlar Mesih-karşıtı ve peygamberini dinledikleri zaman, ezelden gelen, bütün dinlerde saklı, evrenin en temel gerçeğini öğrendiklerini düşünecekler. Buna da "yeni çağ" diyecekler...

Böylece taklitçi Şeytan: ejderha, Mesih-karşıtı (1. canavar) ve sahte peygamber (2. canavar) olarak korkunç bir 'üçlübirlik' oluşturuyor! Birinci canavar Şeytan'ın 'elidir'; ikincisiyse onun 'aklı ve düşüncesinin sesidir.' Birinci canavar bu dünyanın güçlerini kullanarak kutsalları ezdiren; ikincisiyse sahte dinler ve felsefeler aracılığıyla insanların yüreğini fetheden yanıltıcı güçtür. Vahiy 14:8'de Şeytan'ın kullandığı üçüncü bir araç açıklanacak: bu da fahişe olarak tanıtılan Babil'dir. Böylece Şeytanın en azgın üç silahını görebiliyoruz: mesih-karşıtı zulüm, mesih-karşıtı din ve mesih-karşıtı ayartma. Bu üçlü silah insanlık tarihinin en karanlık saatine neden olacaktır!

Butün bunları az çok bir önceki yorumda gördük. 11-15 ayetleri gayet nettir, anlaşılmayacak bir şey yoktur. Ama 16 ayette yeni bir konu açılır. Bu da **“bilgelik gerektirir”** (13:18). Bizlere, **“canavarın adını simgeleyen sayı”** açıklanıyor! (13:17). Bu neden önemlidir? Çünkü bu sayı aracılığıyla bütün dünyaya yeni bir ekonomik sistem yayılacaktır (13:16-17).

Yavaş yavaş bütün dünyaya kredi kartı, barkod, vergi kodu sistemi vb. yayılmaktadır. Bilgisayar aracılığıyla parasız alışverişler vs. artık bilim kurgu konuları değildir. Paranın tümüyle piyasadan kalkacağı gün uzak değildir! Bu yeni sistemler aracılığıyla kimin nerede ne harcama yaptığı kolaylıkla kontrol edilebilecektir. Bütün bu sistemin başına kimin geçtiğine göre doğabilen kötü sonuçları artık sizler düşünün! İstemediği kişileri her türlü alış veriş olanağından alıkoyabilecek. İşte Mesih-karşıtı böyle bir şekilde “heykeline”, veya başka bir tercümeyle göre “görüntüsüne” tapmayanlara öyle yapacaktır. Geçenlerde Aktüel dergisinde, internet aracılığıyla insanları ve ekranlarını (bilgisayarlarını) kontrol edecek ünlü isimler deccala benzetiliyordu! Gerçeklerden pek uzak bir tahmin değil, herhalde!

Kaldı ki barkodda, kredi kartlarında ve benzerlerinde kullanılan sistem 6’lı tabana dayalıdır! Dünyamız böyle sistemleri kalkınma, teknoloji veya çağdaşlık adına kuşku duymadan doğal karşılıyor. Ama yaşadığımız bu bilgi çağında, bilgiye sahip olan kişi, kendisi herşeyi kontrol eder! Gelişmiş ülkeler bile, baş döndürücü bir hızla gelişen bu bilgi kanallarını denetleyen yasaları aynı hızla çıkartmayı başaramıyor. Bunların sayesinde öyle global (küresel) bir sistem oluşuyor ki, ilerde çok kolay bir şekilde insan sisteme sahip olmak yerine sistem insanın sahibi olabilecektir! Hele hele bunu doğaüstü güçlerle kullanacak birisi ortaya çıktığında...

Bu rejim tarafından sakıncalı bulunan kişiler, ne bir şey satın alabilecek ne de satabilecekler (13:17). Eski Roma imparatorluğunda zaman zaman benzer durumlar yaşanmıştı. Sezarın “Rab” ve “Kurtarıcı” olarak anılması buyruluyor, heykeli her kente dikilip herkesin ona tapması isteniyordu. Tapan herkese bir işaret veriliyordu. Bu işareti alamayan kişi hiçbir yiyecek satın alamıyordu.

Burada 144 binler bu sefer Siyon dağına (Kudüs’e) inmiş olan Kuzu’yu karşılıyor. Bu bölümde onların hizmetinin sonucu değerlendiriliyor. Her şeye rağmen Müjde’ye (İncil’in özüne) ve Müjde’yi yayma hizmetine sadık kalmanın ödülü öyle büyük ki, haber verilen bunca felaket arasında bir zafer çılgı atmadan durmak mümkün değil. Bu durum yine gökte ve yeryüzünde bir tapınma şenliğine dönüşmektedir. Çünkü (hiç unutmayalım), Vahiy kitabı, her şeyden çok Rab’bin zaferini kutlayan sonsuz barışın ilanidir. Biz imanlılar, içinde bulunduğumuz şartlar ne olursa olsun, “filmin sonunu”, yani tarihin Tanrı’nın –ve dolayısıyla bizim de– zaferiyle sonuçlandığını bilen kişiler olduğumuza göre her durumda Tanrı’ya övgüler sunabiliriz!

Kimdi bu 144 bin kişi? 7. bölümde gördüğümüz gibi (7:3-8), Büyük Sıkıntı zamanında Müjde’yi bütün dünyaya yaymak için seçilen imanlılardı. Bunlar Tanrı’nın İsrail’e vermek istediği, ama İsraililerin eskiden kabul etmediği bütün uluslara Tanrı ve Mesih gerçeğini duyurma hizmetini, nihayet yerine getirenlerdir. Çünkü Tanrı İsrail’i üstün bir millet olmak üzere değil (bkz. Tes.7:7; 94,5), bir kul (aracı) olarak seçmişti. Ne amaçla? Mesih’in gelişiyle *“uluslara ışık”* olmak (Yşa.42:6). Bu yüzden onlara, *“sizler benim tanıklarımınız”* (Yşa.43:10), *“bu halk kendim için, övgümü yayması için oluşturdum”* (Yşa.43:21) ve özellikle, *“Sen İsrail benim kulumsun, aracılığınla yüceliğimi göstereceğim. (...) Dünyanın uçlarına kadar kurtarışım (habercisi) olasin diye seni uluslara ışık olarak verdim”* diyor (Yşa.49:3,6).

Burada 144 bin müjdecinin hizmeti değerlendiriliyor dedik (hatırlarsınız, bu sayı halkın bütünlüğünü simgeliyor). Bu hizmetin sonucu nedir? Onlar, **“Kuzu’nun ve Babasının adını”** taşıyorlar (14:1), başka kimsenin bilmediği **“yeni bir ezgi”** söylüyorlar... (14:3). **“Kuzu nereye giderse O’nun ardından giderler”** (14:4). Bu iki üç özellik, Tanrı’ya olan yakınlıklarını dile getirir. Aslında bu *“Tanrı Kuzusu”* (Yu.1:29), aynı zamanda *“koyunların çobanıdır”* (Yu.10:2). *“Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır... koyunlar da onu izlerler. Çünkü onun sesini tanırılar”* (Yu.10:3-4). İşte Kuzu ile 144 bin kişi böyle inanılmaz bir yakınlık ve samimiyetle birbirlerini tanıır, birbirlerine bağlanırlar! Neden ilişkileri Tanrıya ve Kuzu’ya o kadar yakındı? Çünkü onlar hizmetini **“kusursuz”** bir biçimde yerine getirmişler (14:5). Bu kusursuzluk, hiç hatasız olmak değil, ama ruhsal hizmette çok önemli iki niteliğe sahip olmak demektir. Bunlar, **“bâkir”** olan kişilerdir (14:4), yani ruhsal zinaya düşmeyenlerdir. Ayrıca, **“Ağzlarından hiç yalan çıkmamıştır”** (14:5). Ruhsal zina, İsa’ya pak bir bağlılıkla değil, Yılan’ın körüklediği hırslar ve beklentilerle hizmet yapmak demektir. Bu doğrultuda Pavlus, *“Sizleri, el değmemiş bir kız gibi tek bir ere, Mesih’e sunmak üzere nişanladım. Ne var ki, yılanın Havva’yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih’e olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum”* diyor (2Ko.11:2-3). Ruhsal zina putperestliğe ve canavara ibadet etmeye eşittir. Ama 144 bin kişi, bu

günaha düşmemişlerdir. Ayrıca hiç yalan konuşmamışlar; yani tanıklık verdikleri (yaydıkları) Müjde'yi, sözlerinde olduğu kadar yaşamlarında da göstermişlerdir. İşte müjdecilerde aranan en temel ve en önemli iki özellik!

UYARI

Vahiy 2:16 Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağızındaki kılıçla onlara karşı savaşırım.

Bütün kilise dönemi boyunca Müjde'yi tüm dünyaya yayma görevini üstlenmiş olan ve artık Rab'bin huzurunda duran, diğer uluslardan iman eden kardeşler (bkz. 7:9), bu sevince çenkleleriyle katılıyorlar: **“Gökten, gürül gürül akan suların sesi”** (14:2), 4. bölümdeki *“Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan deniz”*den çıkan seslerdir (4:6). Bu deniz tarih boyunca kurtulanların toplamını simgelemektedir. Sesi, **“çenk çalanların çıkardığı sese benziyordu”** (14:2). Aynı denizden, 15. bölümde de bahsediliyor. Orada, *“camdan oluşmuş deniz”, “Canavara... karşı zafer kazananlar, ellerinde... çenklerle”* durumların kalabalığıdır (15:2).

Bu şekilde şenliğe, Baba, Kuzu, melekler (yaratıklar), İsrail ve bütün uluslar (yirmi dört ihtiyar), büyük bir coşku içinde katılır! (14:1,3). Bu şenlik yalnız dünyanın sonunda yaşanmıyor; imanlılar, gökleri aşan bu ruhsal paydaşlığın ve ibadetin tadını tarih boyunca sürekli almaktadırlar! *“Oysa sizler Siyon dağına, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Kudüs'e, bir bayram şenliği içinde onbinlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna (Evrensel Kiliseye) yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına (Eski Antlaşma döneminde iman edenlere), yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya (Kuzu'ya) ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam ifade eden serpmelik kana yaklaştınız”* .